140/67 DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE 19. 1. 67

RÅDETS DIREKTIV

af 12. januar 1967

om gennemførelsen af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for selvstændig virksomhed inden for:

1. **»ejendomshandel og -administration (undtagen 6401)« (ex CITI-gruppe 640)**
2. **»visse tjenesteydelser for erhvervslivet« (CITI-gruppe 839)**

(67/43/EØF)

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 54, stk. 2 og 3 og artikel 63, stk. 2 og 3,

under henvisning til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden[1]), særlig afsnit IV A,

under henvisning til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i den frie udveksling af tjenesteydelser[2]), særlig afsnit V C,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[3]),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg[4]),

og ud fra følgende betragtninger:

De almindelige planer omtaler ophævelsen af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling vedrørende adgangen til etablering og udveksling af tjenesteydelser inden for ejendomshandel og -administration og »visse tjenesteydelser for erhvervslivet« inden udløbet af andet år af anden etape;

med henblik på gennemførelsen af etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser kan fremgangsmåden forenkles, idet de to erhvervsområder kan behandles samlet i ét direktiv;

visse former for virksomhed inden for ejendomshandel og -administration og »visse tjenesteydelser for erhvervslivet« omfattes ikke af dette direktiv; disse former for virksomhed hører enten til erhvervsgrene, for hvilke særlige direktiver vil blive udstedt, eller skal i henhold til de almindelige planer først liberaliseres på et senere tidspunkt;

for så vidt angår nogle former for virksomhed, som i økonomisk henseende er nært forbundet med de erhverv, der omhandles i dette direktiv, men som hører til erhvervsgrene, der er opført under andre grupper i CITI-nomenklaturen, er der eller vil der blive udstedt særlige direktiver;

bestemmelserne i dette direktiv om engageringsbureauer anvendes ikke på det offentliges arbejdsformidling;

der er[5]) eller vil blive udstedt særlige direktiver, der finder anvendelse på alle former for selvstændig virksomhed, og som angår de begunstigedes rejse- og opholdsforhold og i fornødent omfang samordningen af de beskyttelsesregler, som i medlemsstaterne gælder med hensyn til selskaber til beskyttelse af selskabsdeltagerne og tredjemand;

ifølge bestemmelserne i den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden skal begrænsningerne i retten til at være medlem af erhvervsorganisationer afskaffes i det omfang, i hvilket benyttelse af denne ret indgår i udøvelsen af den pågældendes erhverv;

ordningen for arbejdstagere, der ledsager den, som præsterer ydelsen, eller udfører arbejdet for hans reg-

---

[1]) EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 36/62.
[2]) EFT nr. 2 af 15.1.1962, s. 32/62.
[3]) EFT nr. 96 af 2.6.1965, s. 1704/65.
[4]) EFT nr. 33 af 1.3.1965, s. 507/65.

[5]) Rådets direktiv nr. 64/220/EØF af 25.2.1964, EFT nr. 56 af 4.4.1964, s. 845/64.

ning, fastlægges i de i henhold til traktatens artikler 48 og 49 udstedte bestemmelser;

det findes ikke påkrævet, for så vidt angår de områder, der omhandles i dette direktiv, allerede nu at træffe foranstaltninger til samordning af bestemmelserne eller til anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser; dog kan der i givet fald træffes overgangsforanstaltninger,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne afskaffer til fordel for de i afsnit I i de almindelige planer om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og i den frie udveksling af tjenesteydelser anførte fysiske personer og selskaber – i det følgende benævnt »de begunstigede« – de i afsnit III i planerne nævnte begrænsninger i adgangen til og i udøvelsen af de i artikel 2 og 3 nævnte former for virksomhed.

Artikel 2

(Ejendomshandel og -administration)

1. Bestemmelserne i dette direktiv gælder for selvstændig virksomhed inden for ejendomshandel og -administration, som er nævnt i bilag I til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden (gruppe ex 640 med undtagelse af virksomhed som landinspektør).

2. Gruppen omfatter alle former for ejendomshandel og -administration, der udøves af personer eller selskaber, som erhvervsmæssigt opnår deres indkomst

- enten ved køb, salg, udlejning, bortforpagtning eller administration
  - af fast ejendom med eller uden bygninger og navnlig af lokaler til industriel, handels- eller anden erhvervsmæssig brug og til beboelse,
  - eller af rettigheder vedrørende disse formuegoder,
- eller ved virksomhed som sagkyndig eller formidler i forbindelse med forretninger vedrørende disse formuegoder eller rettigheder.

3. Begrænsninger i disse former for erhvervsvirksomhed afskaffes uanset betegnelsen af de personer, som udøver denne virksomhed.

For tiden bruges i medlemsstaterne følgende sædvanlige betegnelser:

I Belgien:

- agents immobiliers, marchands de biens, conseils immobiliers, makelaars-handelsaars in onroerende goederen, raadgevers in onroerende zaken,
- lotisseurs,
  verkavelaars,
- administrateurs de biens, gérants et régisseurs d'immeubles,
  beheerdes van onroerende goederen,
- syndics de copropriété,
  syndici van medeëigendom,
- agences de location,
  verhuuragentschappen,
- promoteurs d'opérations de construction,
  promotoren van bouwverrichtingen,
- sociétés immobilières sous leurs diverses formes,
  vennootschappen in onroerende goederen onder hun verschillende vormen,
- experts immobiliers,
  deskundigen inzake onroerende goederen.

I Tyskland:

- Immobilien-, Hypotheken- und Finanzmakler,
- Immobilientaxatoren, Immobilienschätzer, Immobiliensachverständige,
- Immobilienhändler, Grundstücksverwertungsgesellschaften,
- Baubetreuer,
- Immobilien-, Haus- und Vermögensverwalter.

I Frankrig:

- marchands de biens et agents immobiliers,
- lotisseurs,
- administrateurs de biens, gérants et régisseurs d'immeubles,
- syndics de copropriété,
- agences de location,
- promoteurs d'opérations de construction,
- sociétés immobilières sous leurs diverses formes,
- experts immobiliers et fonciers.

I Italien:

- intermediari nell'acquisto, nella vendita o nell'affitto o nella locazione di terreni urbani e fondi rustici,
- intermediari nell'acquisto, nella vendita o locazione di fabbricati ad uso di abitazione, albergo, pensione, autorimessa o ad uso commerciale, industriale o professionale,

- agenzie od imprese per la compra-vendita di immobili per gli usi predetti,
- agenzie o imprese di riscossione di canoni di affitto, di fondi rustici o di locazione di immobili urbani,
- amministratori e gerenti di immobili.

I Luxembourg:

- agences immobilières,
- gérances d'immeubles,
- sociétés immobilières,
- experts immobiliers et fonciers.

I Nederlandene:

- makelaars in onroerende goederen, tussenpersonen in onroerende goederen (niet zijnde makelaars), taxateurs in onroerende goederen,
- woningsbureaus, woningsruilcentrales, bouw- en bemiddelingsbureaus, administratiekantoren van onroerende goederen, bouw- en exploitatiemaatschappijen (waaronder begrepen bouwfondsen, bouwkassen en woningsbouwcooperaties).

Artikel 3

(Visse tjenesteydelser for erhvervslivet)

1. Bestemmelserne i dette direktiv gælder endvidere for de former for selvstændig virksomhed inden for »visse tjenesteydelser for erhvervslivet«, som er nævnt i bilag I til den almindelige plan om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden (gruppe 839 CITI) med undtagelse af følgende virksomhed:

- virksomhed inden for pressen,
- virksomhed som »toldagenter«,
- virksomhed som rådgiver i økonomiske, finansielle, forretningsmæssige og statistiske spørgsmål samt vedrørende forhold inden for arbejdsmarkedet,
- inkassovirksomhed.

2. Ifølge stk. 1 omfatter dette direktiv de former for virksomhed, der samfattes således:

a) private engageringsbureauer;

b) oplysningsbureauer, vagtselskaber;

c) reklamebureauer, reklameagenturer,

d) organisation af private handelsmæssige foranstaltninger (navnlig messer, udstillinger, handelsdage, m. v.);

e) kontorhjælp, herunder udlejning af mekanisk og elektronisk udstyr og oversættelsesvirksomhed;

f) rådgivning for virksomhedsorganisation og virksomhedsplanlægning;

g) litterær og kunstnerisk virksomhed;

h) virksomhed som vurderingsmand, med undtagelse af forsikringsområdet;

i) virksomhed som translatør og tolk;

j) virksomhed med avisudklip.

Artikel 4

Dette direktiv finder ikke i nogen medlemsstat anvendelse på former for virksomhed, som i denne medlemsstat er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed (traktatens artikel 55, stk. (1)).

Det drejer sig

a) i alle medlemsstater: om virksomhed, som består i at holde opsyn med marker, skove, jagt og fiskeri;

b) i Italien: om virksomhed som edsvoren vagtmand (guardia giurata).

Artikel 5

1. Medlemsstaterne afskaffer navnlig de begrænsninger som:

a) hindrer de begunstigede i at etablere sig i værtslandet på de samme betingelser og med de samme rettigheder som indlændinge og der udføre tjenesteydelser;

b) hidrører fra administrativ praksis, der medfører, at de begunstigede i forhold til indlændinge udsættes for forskelsbehandling.

2. Til de begrænsninger, som skal afskaffes, hører navnlig sådanne, der indeholdes i bestemmelser, som på følgende måde forbyder eller begrænser de begunstigedes adgang til etablering eller til at udføre tjenesteydelser:

a) i Belgien: ved kravet om et »carte professionnelle« (artikel 1 i lov af 19. februar 1965);

b) i Frankrig: ved kravet om et »carte d'identité d'étranger commerçant« (Décret-loi af 12. november 1938, décret af 2. februar 1939, loi af 8. oktober 1940, loi af 10. april 1954, décret nr. 59–852 af 9. juli 1959);

c) i Italien: ved kravet om italiensk statsborgerskab ved
   - udøvelse af virksomhed som vurderingsmand (stimatore pubblico) og sagkyndig (perito ed

esperto) (artikel 32 nr. 3 i Regio Decreto nr. 2011 af 20. september 1934),

- indskrivelse i »Ruolo dei mediatori« (Legge nr. 253 af 21. marts 1958),
- udøvelse af virksomhed som tolk (interprete indipendente) (artikel 123 i testo unico i lovene om den offentlige sikkerhed, godkendt ved Regio Decreto nr. 773 af 18. juni 1931; artiklerne 234, 236, 239 i gennemførelsesanordningen til testo unico, godkendt ved Regio Decreto nr. 635 af 6. maj 1940),
- udøvelse af virksomhed som handelsoplysningsbureau på bestilling af privatpersoner (artikel 134, testo unico i lovene om den offentlige sikkerhed);

d) i Luxembourg: ved den tidsbegrænsede varighed af de tilladelser, der meddeles udlændinge i medfør af artikel 21 i den luxembourgske lov af 2. juni 1962 (Mémorial A nr. 31 af 19. juni 1962).

Artikel 6

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de begunstigede får adgang til medlemsskab af erhvervsorganisationer på samme betingelser og med samme rettigheder og pligter som indlændinge.

2. Retten til medlemskab indebærer i tilfælde af etablering retten til at vælges eller udnævnes til medlem af de ledende organer i erhvervsorganisationen. Disse ledende stillinger kan dog forbeholdes indlændinge, når vedkommende organisation i kraft af en retsforskrift deltager i udøvelsen af offentlig myndighed.

3. I Storhertugdømmet Luxembourg giver tilhørsforholdet til Handelskammeret (»Chambre de Commerce) og Håndværkskammeret (»Chambre des Métiers«) dog ikke de begunstigede ret til deltagelse i valget af de ledende organer.

Artikel 7

Medlemsstaterne må ikke yde deres statsborgere, der begiver sig til en anden medlemsstat for at udøve en af de i artikel 2 og 3 nævnte former for virksomhed, nogen støtte, der vil kunne fordreje etableringsbetingelserne.

Artikel 8

1. Såfremt et værtsland som betingelse for at påbegynde en af de former for virksomhed, der er nævnt i artikel 2 og 3, af sine egne statsborgere kræver en vandelsattest og bevis for, at de ikke tidligere har været under konkurs, eller blot ét af disse dokumenter, skal denne medlemsstat, for så vidt angår statsborgere fra andre medlemsstater, som tilstrækkeligt bevis acceptere fremlæggelsen af en udskrift af strafferegistret eller i mangel heraf et tilsvarende dokument, udstedt af en kompetent retlig eller administrativ myndighed i hjemlandet eller det senere opholdsland, hvoraf fremgår, at disse betingelser er opfyldt.

2. Såfremt et værtsland som betingelse for at påbegynde en af de former for virksomhed, der er nævnt i artiklerne 2 og 3, af sine egne statsborgere kræver bevis for, at der ikke tidligere imod dem har været iværksat organisationsmæssige eller administrative sanktioner (f. eks. fratagelse af rettigheder, udelukkelse fra erhvervet eller eksklusion), skal denne medlemsstat, for så vidt angår statsborgere fra andre medlemsstater, som tilstrækkeligt bevis acceptere fremlæggelsen af en attest udstedt af en kompetent retlig eller administrativ myndighed i hjemlandet eller det senere opholdsland, hvoraf fremgår, at disse betingelser er opfyldt.

3. Såfremt der ikke i hjemlandet eller det senere opholdsland udstedes de i stk. 1 og 2 nævnte dokumenter om, at der aldrig har foreligget konkurs, eller om, at der ikke er blevet anvendt organisationsmæssige eller administrative sanktioner, kan de erstattes af en erklæring under ed, der af vedkommende afgives for en kompetent retlig eller administrativ myndighed, for en notar eller for en kompetent erhvervsorganisation i hjemlandet eller det senere opholdsland.

4. De i henhold til stk. 1, 2 og 3 udstedte dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være ældre end tre måneder.

5. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 10 foreskrevne frist de til udstedelsen af ovennævnte dokumenter kompetente myndigheder og organisationer og underretter straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

6. Kræves der i værtslandet bevis for økonomisk soliditet, anerkender denne medlemsstat tilsvarende attestationer fra banker i hjemlandet eller det senere opholdsland som havende samme gyldighed som de på dets eget område udstedte attestationer.

Artikel 9

De medlemsstater, som gør adgangen til et erhverv afhængig af aflæggelsen af en ed, undersøger, om denne ed i sin nuværende form kan aflægges af udlændinge. I modsat fald tillader de en egnet formular med samme gyldighed.

Artikel 10

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv inden 6

måneder efter dets meddelelse og underretter omgående Kommissionen herom.

Artikel 11

Dette direktiv er rette til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. januar 1967.

På rådets vegne

R. VAN ELSLANDE

Formand